

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Comisia pentru afaceri economice și monetare

2008/0082(COD)

30.7.2008

*****I**

PROIECT DE RAPORT

referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private
(COM(2008)0213 – C6-0181/2008 – 2008/0082(COD))

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportoare: Piia-Noora Kauppi

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
majoritatea voturilor exprimate
- **I Procedura de cooperare (prima lectură)
majoritatea voturilor exprimate
- **II Procedura de cooperare (a doua lectură)
*majoritatea voturilor exprimate pentru a aproba poziția comună
majoritatea membrilor care compun Parlamentul pentru a
respinge sau a modifica poziția comună*
- *** Aviz conform
*majoritatea membrilor care compun Parlamentul, cu excepția
cazurilor prevăzute la articolele 105, 107, 161 și 300 din Tratatul
CE și la articolul 7 din Tratatul UE*
- ***I Procedura de codecizie (prima lectură)
majoritatea voturilor exprimate
- ***II Procedura de codecizie (a doua lectură)
*majoritatea voturilor exprimate pentru a aproba poziția comună
majoritatea membrilor care compun Parlamentul pentru a
respinge sau a modifica poziția comună*
- ***III Procedura de codecizie (a treia lectură)
majoritatea voturilor exprimate pentru a aproba proiectul comun

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie.)

Amendamente la un text legislativ

În amendamentele Parlamentului, textul modificat este evidențiat prin caractere ***cursive aldine***. În cazul actelor de modificare, fragmentele preluate ca atare dintr-o dispoziție existentă pe care Parlamentul dorește să o modifice, dar pe care Comisia nu a modificat-o, sunt evidențiate cu caractere ***aldine***. Eventualele eliminări ale unor astfel de fragmente sunt semnalate prin simbolul următor: [...]. Evidențierea cu caractere ***cursive simple*** este o indicație pentru serviciile tehnice, referitoare la elemente ale textului legislativ propuse pentru a fi corectate în vederea elaborării textului final (de exemplu elemente evident greșite sau omise într-o anumită versiune lingvistică). Propunerile de corectură sunt supuse acordului serviciilor tehnice în cauză.

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	5
EXPUNERE DE MOTIVE.....	24

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private (COM(2008)0213 – C6-0181/2008 – 2008/0082(COD))

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0213),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6 0181/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6 0000/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Amendamentul 1

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul -1 (nou)

Directiva 98/26/CE

Considerentul 8

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(-1) Se elimină considerentul 8.

Or. en

Justificare

DCD din 1998 le permitea statelor membre în mod explicit desemnarea sistemelor a căror activitate o constituie produsele derivate de comerț. Această referire explicită era necesară

pentru că produsele derivate de comerț nu erau reglementate de Directiva din 1993 privind serviciile de investiții. Între timp, DPIX a înlocuit Directiva privind serviciile de investiții și produsele derivate de comerț sunt pe deplin reglementate. Preambulul 8 al DCD și-a pierdut astfel relevanța și este, prin urmare, eliminat.

Amendamentul 2

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul -1a (nou)

Directiva 98/26/CE

Considerentul 14a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

-1a. Se introduce următorul considerent după considerentul 14:

„(14a) Întrucât în cazul sistemelor interoperabile lipsa de coordonare cu privire la normele privind momentul intrării/irevocabilității care trebuie aplicate poate expune participanții dintr-un sistem, sau chiar operatorul sistemului însuși, efectelor de răsfrângere ale unei deficiențe dintr-un alt sistem. Pentru a limita riscurile sistemice, ar trebui să existe garanția că operatorii de sistem ai sistemelor interoperabile coordonează normele cu privire la momentul intrării/irevocabilității în sistemele pe care le utilizează.”

Or. en

Justificare

Coordonarea timpilor de intrare/irevocabilitate este necesară pentru limitarea riscurilor sistemice și pentru evitarea disputelor juridice ex-post.

Amendamentul 3

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul -1b (nou)

Directiva 98/26/CE

Considerentul 14b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

-1b. Se introduce următorul considerent după considerentul 14a:

„(14b) Întrucât referitor la normele cu privire la momentul intrării în sisteme interoperabile, care ar trebui coordonate de către sisteme ce participă la sistemul interoperabil, autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să se asigure, înainte de aprobarea instituirii unui sistem interoperabil, că operatorii sistemelor ce instituie sistemul interoperabil au convenit asupra unor norme comune.”

Or. en

Justificare

Autoritățile de supraveghere ar trebui să se asigure în prealabil că normele privind momentul intrării într-un sistem interoperabil sunt armonizate, pentru a evita astfel nesiguranța legislativă în cazul unei deficiențe a unui sistem participant.

Amendamentul 4

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 - litera -a (nouă)

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera a – paragraful 3a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(-a) La litera (a) se adaugă următorul paragraf:

„Un acord încheiat între sisteme interoperabile nu constituie un sistem”

Or. en

Justificare

Clarifică înțelesul termenilor „sistem” și „sistem interoperabil” în sensul directivei.

Amendamentul 5

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera b

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera f – paragraful 1

Textul propus de Comisie

(b) La litera (f) *textul*

„«participant» înseamnă o instituție, un partener central, un agent de decontare sau o casă de compensație.”

se înlocuiește cu textul următor:

„«participant» înseamnă o instituție, un partener central, un agent de decontare, o casă de compensație sau un sistem.”

Amendamentul

(b) La litera (f), **primul paragraf** se înlocuiește cu textul următor:

„«participant» înseamnă o instituție, un partener central, un agent de decontare, o casă de compensație sau un **operator de sistem.**”

Or. en

Justificare

Amendamentul clarifică faptul că nu sistemul este considerat ca fiind un participant, ci operatorul de sistem, care este o persoană juridică.

Amendamentul 6

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera c

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera g

Textul propus de Comisie

(g) «participant indirect» înseamnă o instituție, un partener central, un agent de decontare, o casă de compensație sau un sistem care are o relație contractuală cu o instituție participantă la sistem care execută ordinele de transfer și care îi permite *instituției de credit* să treacă ordinele de transfer prin sistem;

Amendamentul

(g) «participant indirect» înseamnă o instituție, un partener central, un agent de decontare, o casă de compensație sau un **operator de sistem** care are o relație contractuală cu o instituție participantă la sistem care execută ordinele de transfer și care îi permite *participantului indirect* să treacă ordinele de transfer prin sistem, **cu**

condiția ca participantul indirect să fie cunoscut de operatorul de sistem;

Or. en

Justificare

Amendamentul clarifică faptul că nu sistemul este considerat ca fiind un participant, ci operatorul de sistem, care este o persoană juridică. Ultima parte aduce lămuriri asupra poziției operatorului de sistem care trebuie să aibă cunoștință despre cei față de care are responsabilități.

Amendamentul 7

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera ca (nouă)

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera g – paragraful 1a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ca) La punctul (g) se adaugă următorul paragraf:

„Faptul că un participant indirect este considerat participant din motive de risc sistemic nu limitează responsabilitatea participantului prin intermediul căruia participantul indirect trece ordinele de transfer prin sistem.”

Or. en

Justificare

Clarifică definițiile responsabilităților respective ale participantului direct și indirect.

Amendamentul 8

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera e

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera m

Textul propus de Comisie

(m) «garanții suplimentare» înseamnă toate elementele de activ executabile, inclusiv **creanțele private eligibile pentru constituirea de garanții în cadrul operațiunilor de credit efectuate de băncile centrale**, constituite sub forma unui gaj (inclusiv banii dați ca și gaj), o răscumpărare sau un acord similar ori sub altă formă, cu scopul de a proteja drepturile și obligațiile ce pot apărea în legătură cu participarea la un sistem sau care se constituie la băncile centrale ale statelor membre sau la Banca Centrală Europeană;

Amendamentul

(m) «garanții suplimentare» înseamnă toate elementele de activ executabile, inclusiv, **fără restricții, garanțiile financiare menționate la articolul 1 alineatul (4) litera (a) al Directivei 2002/47/CE**, constituite sub forma unui gaj (inclusiv banii dați ca și gaj), o răscumpărare sau un acord similar ori sub altă formă, cu scopul de a proteja drepturile și obligațiile ce pot apărea în legătură cu participarea la un sistem sau care se constituie la băncile centrale ale statelor membre sau la Banca Centrală Europeană;

Or. en

Justificare

Amendamentul asigură faptul că toate garanțiile recunoscute în Directiva 2002/47/CE sunt tratate în mod similar și în sensul prezentei directive, armonizând astfel cele două directive.

Amendamentul 9

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera ea (nouă)

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera ma (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ea) Se adaugă următoarea literă:

„(ma) «ziua lucrătoare» include atât serviciile de decontare din timpul zilei, cât și din timpul nopții și cuprinde toate evenimentele survenite în timpul unui ciclu de activitate al sistemului. ”

Or. en

Justificare

Adăugiri aduse definițiilor pentru ca directiva să reglementeze serviciile de decontare din timpul nopții așa cum a fost prevăzut în proiectul Comisiei Europene.

Amendamentul 10

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera f

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera n

Textul propus de Comisie

(n) «sistem interoperabil» înseamnă **un** sistem **care încheie cu unul sau mai multe sisteme** un acord **care presupune stabilirea de soluții reciproce, și nu simpla conectare la ofertele de servicii standard existente;**

Amendamentul

(n) «sistem interoperabil» înseamnă **două sau mai multe sisteme ai căror operatori de sistem au încheiat un acord între ei, ceea ce implică executarea intersistemică a ordinelor de transfer;**

Or. en

Justificare

Noua definiție exprimă într-o manieră mai clară faptul că un „sistem interoperabil” reprezintă entitatea alcătuită din două sau mai multe sisteme a căror existență este condiționată de un acord dintre operatorii de sistem ai sistemelor participante.

Amendamentul 11

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2 – litera f

Directiva 98/26/CE

Articolul 2 – litera o

Textul propus de Comisie

(o) «operator de sistem» înseamnă entitatea responsabilă cu funcționarea **de zi cu zi a** unui sistem. Un operator de sistem poate acționa și ca agent de decontare, partener central sau casă de compensație.

Amendamentul

(o) «operator de sistem» înseamnă entitatea responsabilă **din punct de vedere juridic** cu funcționarea unui sistem. Un operator de sistem poate acționa și ca agent de decontare, partener central sau casă de

compensație.

Or. en

Justificare

Amendamentul aduce un plus de siguranță juridică prin clarificarea definiției.

Amendamentul 12

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 3 – litera a

Directiva 98/26/CE

Articolul 3 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Ordinele de transfer și compensarea produc efecte legale și, chiar în cazul procedurii de faliment aplicate unui participant **sau unui sistem interoperabil, sunt opozabile terților** cu condiția ca ordinele de transfer să fi fost introduse în sistem înainte de momentul declanșării procedurii de faliment, definite în conformitate cu articolul 6 alineatul (1).

În cazul în care, **în mod excepțional**, ordinele de transfer sunt introduse în sistem ulterior declanșării procedurii de faliment și sunt executate în cursul zilei lucrătoare, astfel cum este definită de regulile sistemului **în care a fost declanșată procedura**, ele au caracter executoriu și sunt obligatorii pentru terți numai în cazul în care, **ulterior momentului decontării**, operatorul de sistem poate dovedi că nu a știut, nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșată această procedură.

Amendamentul

(1.) Ordinele de transfer și compensarea produc efecte legale și **sunt opozabile terților** chiar în cazul procedurii de faliment aplicate unui participant, cu condiția ca ordinele de transfer să fi fost introduse în sistem înainte de momentul declanșării procedurii de faliment, definite în conformitate cu articolul 6 alineatul (1). **Această prevedere se aplică chiar în cazul procedurii de faliment aplicate unui participant (la sistemul în cauză sau la un sistem interoperabil) sau unui operator de sistem al unui sistem interoperabil care nu este un participant.**

În cazul în care ordinele de transfer sunt introduse în sistem ulterior declanșării procedurii de faliment și sunt executate în cursul zilei lucrătoare, astfel cum este definită de regulile sistemului, ele au caracter executoriu și sunt obligatorii pentru terți numai în cazul în care operatorul de sistem poate dovedi că, **în momentul în care aceste ordine de transfer au devenit irevocabile**, nu a știut, nici nu ar fi trebuit să știe că a fost declanșată această procedură.

Or. en

Justificare

Amendamentul clarifică formulările și le armonizează cu schimbările definițiilor de la articolul 2, literele (f), (g) și (n).

Amendamentul 13

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 3 – litera b

Directiva 98/26/CE

Articolul 3 – alineatul 4

Textul propus de Comisie

(4) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem își stabilește propriile norme **cu privire** la momentul *revocării* în sistemul său. Normele unui sistem cu privire la momentul intrării nu sunt afectate de niciuna din normele celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil.”

Amendamentul

(4.) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem își stabilește **în** propriile norme momentul *intrării* în sistemul său, **pentru a garanta, în măsura posibilului, faptul că normele tuturor sistemelor participante la sistemul interoperabil sunt armonizate în această privință. Cu excepția cazurilor prevăzute expres în normele sistemelor în cauză**, normele unui sistem cu privire la momentul intrării nu sunt afectate de niciuna din normele celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil.

Or. en

Justificare

În cazul sistemelor interoperabile este necesar ca normele cu privire la momentul intrării să fie armonizate la nivelul sistemelor participante pentru a asigura atât siguranță juridică, cât și coerență.

Amendamentul 14

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 3a (nou)

Directiva 98/26/CE

Articolul 4

Textul propus de Comisie

Amendamentul

3a. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Statele membre pot dispune ca declanșarea procedurii de faliment aplicate unui participant sau unui operator de sistem al unui sistem interoperabil să nu împiedice utilizarea fondurilor și titlurilor de valoare disponibile în contul de decontare al acestui participant pentru acoperirea obligațiilor din sistem ale acestuia, în ziua lucrătoare în care s-a declanșat procedura de faliment. Mai mult, statele membre pot dispune ca facilitatea de credit a unui astfel de participant aferentă sistemului să fie utilizată, pe baza garanțiilor suplimentare existente și disponibile, pentru executarea obligațiilor participantului față de sistem”.

Or. en

Justificare

Amendamentul actualizează articolul pentru a include operatorii de sistem ai sistemelor interoperabile care pot să nu fie participanți.

Amendamentul 15

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – litera 4

Directiva 98/26/CE

Articolul 5 – paragraful 1a

Textul propus de Comisie

Amendamentul

În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem își stabilește propriile norme cu privire la momentul **revocării în sistemul său**. Normele unui sistem cu privire la momentul **revocării** nu sunt afectate de

În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem își stabilește propriile norme cu privire la momentul **irevocabilității, pentru a garanta, în măsura posibilului, faptul că normele tuturor sistemelor participante la**

niciuna din normele celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil.

sistemul interoperabil sunt armonizate în această privință. Cu excepția cazurilor prevăzute expres în normele sistemelor în cauză, normele unui sistem cu privire la momentul irevocabilității nu sunt afectate de niciuna din normele celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil.

Or. en

Justificare

În cazul sistemelor interoperabile este necesar ca normele cu privire la momentul irevocabilității să fie armonizate la nivelul sistemelor participante pentru a asigura atât siguranță juridică, cât și coerență.

Amendamentul 16

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 4a (nou)

Directiva 98/26/CE

Articolul 7

Textul propus de Comisie

Amendamentul

4a. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Procedura de faliment nu trebuie să aibă efecte retroactive asupra acelor drepturi și obligații ale unui participant care apar ca rezultat al participării sale sau în legătură cu participarea sa la sistem înainte de momentul declanșării procedurii definite la articolul 6 alineatul(1). Această prevedere se aplică chiar și în ceea ce privește drepturile și obligațiile unui participant la un sistem interoperabil sau a unui operator de sistem al unui sistem interoperabil care nu este participant.

Or. en

Justificare

Amendamentul actualizează articolul pentru a include sistemele interoperabile.

17

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 5

Directiva 98/26/CE

Articolul 9 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Drepturile unui sistem sau ale unui participant *asupra garanțiilor* suplimentare care **ii** sunt furnizate în legătură cu un sistem și drepturile băncilor centrale ale statelor membre sau ale Băncii Centrale Europene *asupra garanțiilor* suplimentare care le sunt furnizate nu sunt afectate de aplicarea procedurii de faliment unui participant **sau** unui partener al băncilor centrale ale statelor membre sau al Băncii Centrale Europene care a constituit garanțiile suplimentare. Garanțiile suplimentare pot fi executate pentru onorarea drepturilor.

Amendamentul

(1) Drepturile unui **operator de** sistem sau ale unui participant *la garanțiile* suplimentare care **le** sunt furnizate în legătură cu un sistem **sau cu orice sistem interoperabil** și drepturile băncilor centrale ale statelor membre sau ale Băncii Centrale Europene *la garanțiile* suplimentare care le sunt furnizate nu sunt afectate de aplicarea procedurii de faliment:

(a) unui participant **(la sistemul în cauză sau la un sistem interoperabil);**

(b) unui operator de sistem al unui sistem interoperabil care nu este participant;

(c) unui partener al băncilor centrale ale statelor membre sau al Băncii Centrale Europene, **sau**

(d) oricărui terț care a constituit garanțiile suplimentare.

Garanțiile suplimentare pot fi executate pentru onorarea drepturilor.

Or. en

Justificare

Amendamentul definește cu mai multă exactitate sfera de aplicare a articolului și îl

actualizează ținând cont de conceptul de sisteme interoperabile.

Amendamentul 18

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 1 – punctul 6

Directiva 98/26/CE

Articolul 10

Textul propus de Comisie

Statele membre precizează sistemele și operatorii de sistem ai acestora care urmează a face parte din sfera de aplicare a prezentei directive, transmit o notificare Comisiei în acest sens și informează Comisia cu privire la autoritățile pe care le-au ales în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).

Operatorul de sistem indică statului membru a cărui lege este aplicabilă care sunt participanții la sistem, inclusiv eventualii participanți indirecti, precum și orice modificare în legătură cu aceștia.

Amendamentul

(1.) Statele membre precizează sistemele și operatorii de sistem ai acestora care urmează a face parte din sfera de aplicare a prezentei directive, transmit o notificare Comisiei în acest sens și informează Comisia cu privire la autoritățile pe care le-au ales în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).

Operatorul de sistem indică statului membru a cărui lege este aplicabilă care sunt participanții la sistem, inclusiv eventualii participanți indirecti, precum și orice modificare în legătură cu aceștia.

În plus față de indicațiile prevăzute în al doilea paragraf, statele membre pot impune necesitatea supravegherii și autorizării sistemelor aflate sub jurisdicția lor.

Orice persoană care are un interes legitim poate solicita unei instituții informații referitoare la sistemele din care face parte și poate furniza informații cu privire la principalele norme de funcționare a sistemelor.

(2) Un sistem desemnat înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive continuă să fie desemnat ca sistem în sensul prezentei directive.

Un ordin de transfer care a fost introdus în sistem înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor de punere în aplicare a prezentei directive, dar care este decontat

ulterior, se consideră a fi un ordin de transfer în sensul prezentei directive.

Or. en

Justificare

Amendamentul ameliorează transparența sistemelor și include în același timp specificațiile necesare pentru reglementarea condițiilor tranzitorii pentru intrarea în vigoare a directivei.

Amendamentul 19

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 2 – punctul 1 – litera c

Directiva 2002/47/CE

Articolul 1 – alineatul 4 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) Garanția financiară pusă la dispoziție trebuie să fie constituită din numerar, din instrumente financiare sau din creanțe ***eligibile pentru constituirea de garanții în cadrul operațiunilor de credit efectuate de băncile centrale.***

Amendamentul

(a) Garanția financiară trebuie să fie constituită din numerar, din instrumente financiare sau din creanțe.

Or. en

Justificare

Amendamentul include, de asemenea, împrumuturile interbancare în categoria garanțiilor eligibile.

Amendamentul 20

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 2 – punctul 1 – litera ca (nouă)

Directiva 2002/47/CE

Articolul 1 – alineatul 4 – litera ba (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ca) La alineatul (4) se adaugă următoarele litere:

„(ba) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al prezentei directive creanțele private în care debitorul este un consumator așa cum a fost definit la articolul 3 litera (a) al Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori sau o întreprindere mică așa cum a fost definită la articolul 1 și articolul 2 alineatul (2) din Anexa la Recomandarea Comisiei 2003/361/CE din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii** sau le pot păstra în cazul în care beneficiarul garanției sau furnizorul acesteia în cazul unor astfel de creanțe private este una dintre instituțiile menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (b) al prezentei directive.”*

JO L 133, 22.5.2008, p. 66 .

JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

Or. en

Justificare

Este de dorit excluderea creditelor pentru consumatori precum și a creditelor pentru întreprinderi mici din domeniul de aplicare al directivei, deoarece valoarea creanțelor lor private este mică.

Amendamentul 21

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 2 – punctul 1 – litera d

Directiva 2002/47/CE

Articolul 1 – alineatul 5 – paragraful 2 – ultima frază

Textul propus de Comisie

Pentru creanțele private, pentru **a dovedi mobilizarea și** identificarea creanței furnizate ca garanție este suficientă includerea într-o listă a creanțelor puse la dispoziția beneficiarului, care poate fi

Amendamentul

Pentru creanțele private, pentru identificarea **creanței private și pentru atestarea furnizării** creanței furnizate ca garanție **financiară între părți** este suficientă includerea într-o listă a

furnizată în scris sau într-un mod echivalent din punct de vedere juridic, **inclusiv prin mijloace electronice.**

creanțelor puse la dispoziția beneficiarului, care poate fi furnizată în scris sau într-un mod echivalent din punct de vedere juridic.

Or. en

Justificare

Amendamentul clarifică faptul că includerea în listă între părți este suficientă pentru identificarea creanțelor ca garanție. Cerințe suplimentare ar spori complexitatea procedurii fără a aduce beneficii suplimentare și ar îngreuna armonizarea efectivă a utilizării creanțelor private ca garanții.

Amendamentul 22

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 2 – punctul 1 – litera da (nouă)

Directiva 2002/47/CE

Articolul 1 – alineatul 5 – paragraful 2a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(da) La alineatul (5), după al doilea paragraf se adaugă următorul paragraf:

„Fără a se încălca dispozițiile celui de-al doilea paragraf, statele membre pot dispune că includerea într-o listă a creanțelor este suficientă pentru identificarea creanței private și pentru atestarea furnizării creanței furnizate ca garanție financiară opozabilă debitorului și/sau terților.”

Or. en

Justificare

Amendamentul clarifică faptul că includerea în listă între părți este suficientă pentru identificarea creanțelor ca garanție. Cerințe suplimentare ar spori complexitatea procedurii fără a aduce beneficii suplimentare și ar îngreuna armonizarea efectivă a utilizării creanțelor private ca garanții.

Amendamentul 23

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 2 – punctul 2 – litera a – subpunctul i

Directiva 2002/47/CE

Articolul 2 – alineatul 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) «contract de garanție financiară cu transfer de proprietate» înseamnă un contract, inclusiv contractele de report, în temeiul căruia cel care constituie garanția transmite beneficiarului acesteia proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanției financiare, în scopul de a garanta sau de a asigura în alt mod executarea obligațiilor financiare garantate;

Amendamentul

(b) «contract de garanție financiară cu transfer de proprietate» înseamnă un contract, inclusiv contractele de report, în temeiul căruia cel care constituie garanția transmite beneficiarului acesteia proprietatea deplină sau drepturile depline asupra **creanțelor private și** garanției financiare, în scopul de a garanta sau de a asigura în alt mod executarea obligațiilor financiare garantate;

Or. en

Justificare

Completarea clarifică faptul că în cazul creanțelor private, drepturile depline sunt suficiente atâta timp cât proprietatea ca atare nu poate fi transferată.

Amendamentul 24

Propunere de directivă – act de modificare

Articolul 2 – punctul 2 – litera a – subpunctul ia (nou)

Directiva 2002/47/CE

Articolul 2 – alineatul 1 – litera c

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ia) Litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) „contract de garanție financiară fără transfer de proprietate» înseamnă un contract în temeiul căruia cel care constituie garanția pune la dispoziția beneficiarului garanția financiară, păstrând proprietatea deplină sau restrânsă asupra garanției financiare la momentul constituirii acesteia;

Justificare

Amendamentul completează definiția deoarece drepturile de proprietate care rămân furnizorului pot fi restrânse în conformitate cu aceste contracte.

Amendamentul 25**Propunere de directivă – act de modificare****Articolul 2 – punctul 3 – litera a**

Directiva 2002/47/CE

Articolul 3 – alineatul 1 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

„Atunci când se furnizează drept garanții creanțe private, statele membre nu condiționează constituirea, valabilitatea *sau* admisibilitatea ca mijloc de probă *a furnizării lor ca garanție în cadrul unui acord de garanție financiară* de încheierea unui act solemn cum ar fi înregistrarea sau notificarea *ex ante* a debitorului creanței private furnizate ca garanție.

Amendamentul

Fără a se încălca dispozițiile articolului 1 alineatul (5), atunci când se furnizează drept garanții creanțe private, statele membre nu condiționează constituirea, ***încheierea***, valabilitatea, admisibilitatea ***lor*** ca mijloc de probă, ***sau caracterul lor executoriu*** de încheierea unui act solemn cum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanței private furnizate ca garanție. ***Cu toate acestea, pentru o perioadă de tranziție de cinci ani începând cu intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre pot menține încheierea unui act solemn, cum ar fi înregistrarea sau notificarea în vederea încheierii, priorității sau executării opozabile debitorului și/sau terților.***

Or. en

Justificare

Multe state membre consideră că o formă publică de înregistrare/notificare a creanțelor private constituie o garanție necesară pentru conservarea încrederii. Totuși, această practică nu este în vigoare în toate statele membre. Nimic nu susține faptul că acolo unde se aplică utilizarea creanțelor private ca garanție fără înregistrare sau notificare publică, lucrurile nu ar funcționa cum trebuie. În consecință, clauza de exceptare ar trebui abrogată în timp util după ce statele membre vor fi dobândit experiență în utilizarea creanțelor private ca garanții.

EXPUNERE DE MOTIVE

Obiectivul propunerii Comisiei

Propunerea Comisiei are ca principal obiectiv alinierea Directivei privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare („DCD”) și a Directivei privind contractele de garanție financiară („DGF”) la cele mai recente evoluții ale pieței și în ceea ce privește reglementarea.

Primele analize privind transpunerea DPIF (Directiva 2004/39/EC), precum și Codul european de conduită privind serviciile post-tranzacționare, arată o creștere a numărului de legături și a interoperabilității și prin urmare necesitatea extinderii protecției prevăzute de DCD la decontarea din timpul nopții și la decontarea dintre sistemele legate.

Pentru a recunoaște anumite practici utilizate deja în multe state membre, Comisia Europeană a extins sfera protecției prevăzute de ambele directive la o serie de noi categorii de active (de exemplu creanțele private), pentru a facilita utilizarea lor în interiorul Comunității.

În sfârșit, Comisia Europeană s-a folosit de această reformă pentru a introduce o serie de simplificări și clarificări care să faciliteze aplicarea DGF și a DCD.

Recentele, și încă prezentele tulburări de ordin financiar, care necesită întărirea instrumentelor de gestionare a instabilității și a tulburărilor de pe piețele financiare, au constituit un argument solid în favoarea propunerii de față.

Într-adevăr, asigurarea bunei funcționări a sistemelor de decontare pe piețele cu o evoluție rapidă este indispensabilă pentru stabilitatea piețelor financiare, cu atât mai mult cu cât este vorba de o perioadă de tulburări ale pieței. În plus, instituirea unui cadru juridic armonizat pentru utilizarea creanțelor private ca garanție în cadrul tranzacțiilor transfrontaliere ar contribui la îmbunătățirea lichidității pieței, care a fost puternic afectată în ultimele luni.

Contextul general

În ultimii ani, o serie de noi categorii de active, cum ar fi împrumuturile bancare sau „creanțele private” au devenit o sursă importantă pentru operațiunile cu constituire de garanții, aflate în continuă creștere pe piețele financiare. În august 2004, Consiliul guvernatorilor Băncii Centrale Europene a decis să adauge creanțele private la categoriile eligibile de garanții pentru operațiunile de credit ale Eurosistemului cu începere de la 1 ianuarie 2007. Cu toate acestea, câteva state membre, și anume Franța, Germania, Spania, Austria și Țările de Jos, acceptau deja creanțele private, însă pe baza unor reglementări juridice diferite. Pentru a crea condiții egale pentru toate băncile centrale și pentru a stimula utilizarea transfrontalieră a garanțiilor este necesară armonizarea cadrului juridic relevant.

O altă evoluție importantă de pe piețele financiare constă în numărul tot mai mare al legăturilor dintre sisteme. Se preconizează că această tendință va continua și poate chiar se va accelera ca urmare a introducerii codului, adoptat de furnizorii serviciilor centrale de infrastructură a piețelor la 7 noiembrie 2006. Codul are ca obiectiv îmbunătățirea eficienței sistemelor europene de decontare și compensare prin garantarea faptului că posibilitățile de

alegere oferite utilizatorilor prin dispozițiile articolelor 34 și 46 din DPIF reprezintă o opțiune reală, și nu doar o posibilitate. Principiile generale cuprinse în capitolul IV din cod și normele detaliate ce figurează în Orientarea privind accesul și interoperabilitatea prezentată de furnizorii de servicii de infrastructură în iunie 2007 permit alegerea de către utilizator a furnizorului de servicii, facilitând crearea de legături de către sisteme, adică facilitând modalitatea în care ele au acces la sistemele de pe piețele externe și pot deveni interoperabile cu acestea. Pentru a asigura menținerea obiectivelor DCD în această nouă situație, propunerea adaptează DCD la noua configurație a pieței, caracterizată printr-un număr crescut de legături.

Cele două directive privind caracterul definitiv al decontării, respectiv contractele de garanție financiară reprezintă principalele instrumente comunitare în domeniul garanțiilor financiare, al compensării și al decontării. Raportorul consideră că modificările propuse respectă spiritul și dispozițiile DPIF, precum și dispozițiile speciale privind rata de solvabilitate din directivele privind cerințele de capital. Unele din dispozițiile cuprinse în Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit și în Regulamentul 1346/2000 privind procedurile de insolvență au, de asemenea, o influență asupra contractelor de garanție.

Recunoscând că lipsa unui cadru comunitar care să reglementeze drepturile deținute asupra titlurilor de valoare depuse la un intermediar ar putea constitui un potențial risc juridic în cadrul tranzacțiilor transfrontaliere, Comisia a creat în ianuarie 2005 Grupul pentru certitudine juridică, destinat consilierii cu privire la cadrul juridic corespunzător. Raportul final al grupului este așteptat înainte de finele anului 2008 și ar trebui să fie complementar Directivei privind contractele de garanție financiară și Directivei privind caracterul definitiv al decontării, precum și modificărilor formulate în prezenta propunere. Simultan, la nivel internațional, UNIDROIT intenționează să convoace o conferință diplomatică în septembrie 2008 în încercarea de a se ajunge la o convenție cu privire la normele materiale referitoare la titlurile de valoare depuse la intermediari. Dispozițiile din proiectul de convenție sunt parțial formulate după modelul Directivei privind contractele de garanție financiară și al Directivei privind caracterul definitiv al decontării și nu ar trebui să dea naștere vreunor probleme de incompatibilitate.

În plus, dispozițiile referitoare la creanțele private sunt în concordanță cu noile dispoziții ale Directivei privind creditele de consum. Raportorul susține excluderea din domeniul de aplicare al propunerii a împrumuturilor de consum, așa cum au fost definite în Directiva privind creditele de consum, precum și excluderea împrumuturilor acordate întreprinderilor mici.

Raportorul consideră, de asemenea, că propunerea aduce celor două directive câteva elemente utile de simplificare și clarificare. De exemplu, propunerea urmărește să faciliteze utilizarea creanțelor private ca garanții, introducând un sistem relaxat de atestare a furnizării de creanțe private ca garanții în locul unei proceduri de lungă durată (și în consecință costisitoare) care ar presupune prezentarea de dovezi pentru fiecare creanță privată în parte. De asemenea, propunerea prevede eliminarea dispoziției de renunțare neutilizate, prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din DGF și urmărește eliminarea trimerilor caduce din cele două directive. În ceea ce privește DCD, clarificarea dispozițiilor acesteia va simplifica aplicarea sa. De exemplu, propunerea clarifică domeniul de aplicare personal al DCD, incluzând în mod clar instituțiile emitente de monedă electronică la articolul 2.

Modificările majore introduse de raport

Raportorul consideră că propunerea Comisiei pentru o reformare a ambelor directive este solidă și în acord cu actuala legislație UE.

Raportorul ar propune, totuși, câteva clarificări mai mult sau mai puțin importante. Referitor la directiva privind caracterul definitiv al decontării, amendamentele aduse propunerii Comisiei au rolul de a clarifica definițiile sistemelor interoperabile pentru a consolida certitudinea juridică în ceea ce privește aplicarea directivei la sistemele în cauză.

Referitor la Directiva privind contractele de garanție financiară, raportorul propune trei modificări majore. În primul rând, creditele de consum, precum și creditele pentru întreprinderile mici sunt excluse din domeniul de aplicare al directivei. Este introdusă o definiție a întreprinderilor mici pentru a evita eliminarea inutilă din domeniul de aplicare al directivei a unui număr mare din împrumuturile comerciale. În al doilea rând, unele state membre condiționează utilizarea creanțelor private ca garanții de încheierea unui act solemn, cum ar fi notificarea sau înregistrarea. Prezentul compromis al Consiliului permite menținerea lor. Totuși, experiența dobândită de state membre în care creanțele private ca garanții sunt utilizate la scară largă nu sugerează necesitatea practică a conservării unor astfel de condiționări. Raportorul consideră că notificarea solemnă ar trebui eliminată și introduce, prin urmare, o clauză de caducitate de cinci ani începând cu intrarea în vigoare a directivei, în ceea ce privește dreptul statelor membre de a solicita notificarea sau înregistrarea. În cele din urmă, raportorul ar dori ca domeniul de aplicare al prezentei directive să fie cât mai larg și propune extinderea acestuia, pentru ca inclusiv împrumuturile interbancare să fie eligibile pentru constituirea de garanții, și nu doar împrumuturile de la banca centrală, așa cum era prevăzut în propunerea inițială. Acestea sunt deja acceptate în unele state membre, iar excluderea lor este restrictivă în mod nejustificat, dacă se iau în considerare beneficiile pe care le aduce o rezervă mai amplă de garanții.